

РЕШЕНИЕ

№ 1055

гр. София, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 07.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **2626** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на ЕТ „НАР-М. Р.“ЕИК[ЕИК] със седалище [населено място] [улица] срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ РА №Р-16001621002913-091-001 от 01.11.2021г. издаден от Т. Р. П. началник сектор при ТД на НАП и от В. К. –главен инспектор по пиходите, потвърден с решение №34 от 24.01.2022г. на Директора на ОДОП-П., с който РА са определени задължения годишен данък по ЗДДФЛ за 2014г. главница 810,34лв. и лихва от 535,23лв., за 2016г. главница 957,20лв. и лихва от 437,69лв., за 2017г. главница 940,98лв. и лихва от 334,86лв. и за 2018г. главница от 246,37лв. и лихва от 62,69лв., както и вноски за ДОО, ЗО и ДЗПО-УПФ за посочените години от 2014 до 2018г. без 2015г., както следва главници 554,52лв., 1061,74лв., 1 523,33лв., 2170лв., 346,58лв., 521,10лв., 704,43лв., 948,64лв., 216,61лв., 325,69лв., 440,27лв., 592,90 лв. и съответните лихви или общо 12 360,70лв. главница –данък и осигуровки, както и 4 875,31лв. лихва.

По изложените в жалбата съображения се моли РА, ведно с потвърждаващото решение да се отмени. Оспорва се извода, че по предоставените средства от ЕТ на свързаните лица „НАРД“ООД и „ЕР АУТО“ЕООД /с едноличен собственик и управител съпруга на ФЛ-ЕТ/, за които не е начислена лихва трябва да се увеличи финансовия резултат /ФР/ и същият да се преобразува за съответните години на основание чл.16, ал.1 от ЗКПО. Твърди се, че именно, защото лицата са свързани не се дължи лихва и не следва да се прилага посочената норма. Не трябва да се донасислява лихва от 2%, тъй като такава не е уговорена, тъй като подобна уговорка няма. Изтъква

се съобразението, че част от заетите суми не са върнати- нещо, което не е съобразено от ревизиращия екип, поради което дори и да е следвало да се начисли лихва по невърнатите средства същата не представлява приход, за да се увеличава ФР. Сочни, че съгласно ЗДДФЛ-облагаеми доходи са доходите от всички източници, придобити от данъчно задължение през годината. В този аспект се прави извода, че начисляването на лихвата не води до облагаем доход, тъй като същите не са получени, поради което не следва да се преобразува ФР. Допълва се, че ЕТ не предоставя по занятие парични средства в заем, поради което се счита, че не е приложим чл.15 и чл.16 от ЗКПО и се моли да се уважи жалбата. Не се изразява становище и не се правят довод във връзка с КСО и ЗЗО, но доколкото тези вноски са свързани с определения на ЕТ нов облагаем доход и има искане за отмяна на Ра вцялост вкл. и оспорването му-съдът приема, че е седиран и с жалба в тази час.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.И..

Ответникът не се представлява, но изразява становище на л.9 за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД, КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата е от 04.02.2022г. по отношение на връчено решение №34 от 24.01.2022г. потвърждаващо РА- на 24.01.2022г. т.е. в срок, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

Видно от потвърждаващото решение на л.13 №34 от 24.01.2022г. и сл. ревизията е повторна е и започнала във връзка с решение №264 от 11.05.2021г.на директора на ОДОП, с която е отменен предходния РА №Р-16002620004640-091-001 от 22.02.2021г. и преписката е върната за нова ревизия по съображения за допуснатата грешка при определяне на облагаемия доход по чл.26, ал.1 от ЗДДФЛ с намаляване на размера на пренесената загуба /л.1 пр.дело/.

Във връзка със същото е издадена заповед за възлагане на ревизия от 21.05.21г. на л.59.

Констатациите от същата са отразени в РД№Р-16001621002913-092-001 от 16.09.2021г. /л.209 пр.дело/, по отношение на който е подадено възражение, чиито съображения не са споделени с РА.

С РА по ЗДДФЛ е прието, че Р. е местно ФЛ по смисъла на чл.4 от ЗДДФЛ и е данъчно задължено лице по чл.6 и чл.8 от ЗДДФЛ за доходите, получени през отделните данъчни години, в обхвата на ревизията.

Установено е, че М. Р. е собственик на ЕТ „Нар-Музафер Рамадан“ с основна дейност отдаване под наем и експлоатация на собствени недвижими имоти за 2014г., за 2015 и 2018г. и търговия на дребно с части и принадлежности на автомобили. Лицето е съдружник и управител на „Нар ООД“ и едноличен собственик на капитала на „ЕР АУТО“ ЕООД до 30.06.2015г., от която дата такъв е нейният съпруг.

Има сключен трудов договор с „Фючър Платен“ЕООД.

За периода е подадена ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ.

С РА №Р-16001621002913-091-001 от 01.11.2021г са установени допълнително задължения по ЗДДФЛ за 2014, 2015, 2016 и 2017г. за 2 954,89лв. главница и 1 370,47лв. лихви.

С протокол от 03.08.21г. са присъединени предходния РА и РД вкл. са извършени процесуални действия, описани в РД №Р-16001621002913-092—001 от 16.09.2021г..

Посочено е, че на лицето е връчено искане за представяне на документи и обяснения

като е депозирано обяснения, че се поддържат обясненията и представените доказателства в първото ревизионно производство.

Посочено е, че е установено, че през 2010г. ЕТ е предоставило парични заеми на „НАР“ООД и на „Ер АУТО“ЕООД, които към 01.01.2014г. не са върнати. Същите са представени въз основа на два договора за временна финансова помощ от 01.01.2010г./л.53 пр.дело/, които са във връзка с решение №01 от 01.01.2010г. на ЕТ/л.55 пр.дело/, по чл.240 от ЗЗД във връзка с част от наптрпаната и неразпределена печалба в размер на 326 000лв. обложена с данъци от предходни години, поради което се взема решение за отпускане на посочена финансова помощ. Визирано е, че представените суми са отчетени в счетоводството на ЕТ по сметка Дебити. Посочено е, че през ревизирия период малка част от заетата сума е върната- от „НАР“ООД са върнати 15 000лв. през 2015г., през 2016г.- 6860лв, през 2017г.-22 382,65лв. и през 2017г-588лв.. „Ер ауто“ЕООД е върнало през 2017г- 588лв. и през 2017г. 700лв., поради което органите по приходите са начислили лихва от 2% на основание чл.15 и чл.16 от ЗКПО, определена с уведомление №РД-20-1946 от 03.11.2020г. пир ТД на НАП П. /визирано в РД л.22 гръб, пр.дело/ и на база направената извадка от калкулатор за лихвата л.51-л.35 по пр.дело.

Сочи се, че от ревизираното лице е постъпило уведомление за съгласие да се начисли лихва от 2 % -уведомление вх.№3 от 02.11.2020г. /при първата ревизия на л.118 приложено дело/.

С оглед изложеното органите по приходите са приели с РА, че ФР с лихвата на предоставените заемни средства трябва да се промени на основание чл.78 от ЗКПО вр. с чл.15 и чл.16 от ЗКПО както, следва:

За 2014г.- със сумата от 6 520лв.

За 2016г.- със сумата от 6 696,47лв.

За 2017г.- със сумата от 5742,53лв.

За 2018г.- със сумата от 5 354,02лв.

С РА №Р-16001621002913-091-001 от 01.11.2021г са установени допълнително задължения по ЗДДФЛ за 2014, 2015, 2016 и 2017г. за 2 954,89лв. главница и 1 370,47лв. лихви.

Също така с оглед това, че се променя декларирания годишен осигурителен доход на ЕТ с посочените суми, то са определени и допълнителни вноски за ДОО, ЗО и ДЗПО-УПФ за посочените години от 2014 до 2018г. без 2015г., както следва главници 554,52лв., 1061,74лв., 1 523,33лв., 2170лв., 346,58лв., 521,10лв., 704,43лв., 948,64лв., 216,61лв., 325,69лв., 440,27лв., 592,90 лв. и съответните лихви или общо 12 360,70лв. главница –данък и осигуровки, както и 4 875,31лв. лихва.

Изводите на органите по приходите относно приложимата материална норма се свеждат до това, че на основание чл.15 от ЗКПО, когато между свързани лица се осъществяват търговски и финансови взаимоотношения, които влияят на данъчната основа, отличаващи се от условията на несвързани лица, то ДО се определя и облага с данък, така, че ако не бяха свързани лица. Посочено е, че съгласно чл.16, ал.1 от ЗКПО, когато една или повече сделки са сключени така, че да водят в отклонение от данъчното събитие-ФР се определя без да се вземат предвид тези сделки, но като се съобразят сделките от съответния вид по пазарни цени. Видно е, че по чл.16, ал.2 от ЗКПО за отклонение от данъчно събитие се смята и договорите за заем за послужване или друго безвъзмездно преоставяне на средства. С оглед изложеното е приета хипотезата на чл.78 от ЗКПО, тъй като са налице приходи от лихви, който не са

намерили отражение в счетоводните регистри, в ГФО и в ГДД, с което са нарушени и чл.4, ал.1 т.1 от ЗСчт. и Н. 18.

Тези констатации са споделени и от ответника в потвърждаващото му РА решение, както и в частта по КСО и ЗЗО –ответникът с решението си е посочил, че са установени задължения за осигурителни вноски за ДОО, ДЗПО-УПФ и за ЗО за 2014, 2016, 2017 и 2018г.. Посочено е, че е подадена декларация по чл.1, ал.2 от Наредбата за общественото осигуряване на самоосигуряващите се лица, с която декларация Р. е декларираща осигуряване за всички рискове считано от 01.01.1994 като ЕТ.. Подадена е информация с декларация обр.1 и е подадена декларация обр.6 за ревизириания период. Внесени са авансовите вноски върху минималния осигурителен доход. Посочено е, че от 01.03.2013г. до 01.06.2014г. има сключен трудов договор с „Ф. планет“. За да има промяна е посочено, че доходът върху който се дължат осигурителните вноски включва всички възнаграждения от трудова дейност-чл.6, ал.2 от КСО. Също така има позоваване на чл.33 от ЗЗО и чл.40, ал.1, т.2 от ЗЗО за ЕТ-че се осигурява върху месечен доход, който не може да бъде по-малък от минималния размер на осигурителния доход, определен от Закона за бюджета на ДОО. Сочи се, че органите по приходите са определили нов размер на облагаем доход на ЕТ като той за 2014г. е 9 309,19лв., за 2016г. в размер на 9 766,56, за 2017г. в размер на 1 790,86лв. за 2018- в размер на 17 977,95лв.. Констатирано е, че този доход надвишава минималния размер, върху който РЛ дължи осигурителни вноски. Прието е, че М. Р. като ЕТ е извършвала трудова дейност и е реализирала доходи, поради което са установени допълнителни размер задължения. Посочено е, че за определяне на ГОдоход за 2016г. е взет предвид облагаем доход по чл.26, ал.1 от ЗДДФЛ без да е намален с размера на пренесаната загуба по реда на ЗКПО.

В съдебното производство е изслушано заключението на вещото лице Г.Б., което съдът напълно кредитира /л.97/, но същата установява неспорни за страните обстоятелства. Спорните такива касаят правните изводи по съществуването на спора.

В.л. отговаря на въпроса: Налице ли е счетоводно отразяване на предоставени от ЕТ „НАР-Музафер Рамадан“ парични средства в заем, по какъв начин е отразено то, на какво основание и за каква цел?

Визирано е, че с протокол от 01.01.2010г. ЕТ „НАР- Музафер Рамадан“ представлявано от М. Х. Р. и с Решение № 01./01.01.2010г. е предоставила паричните средства безвъзмездно за оборотни средства както следва: 100 000лв. на „НАР“ ООД и 226 000лв. на „ЕР АУТО“ЕООД. Сумите видно от съставените за целта Договори за временна .финансова помощ от 01.01.2010г. са предадени и счетоводно отразени, въз основа на Договори за заем от 01.01.2009г. по дебитата на с-ка 499-Други дебитори. На въпроса 2. Разполагал ли е едноличният търговец с дадените в заем парични суми на „ЕР Ауто“ ЕООД и „НАР“ ООД, деклариращи ли са същите в съответствие със закона и заплатени ли са дължимите данъци върху тях?

В.л. отговаря, че видно от предоставените на експертизата ГДД за 2002г., 2003г., 2004г., 2005г., 2007г., 2008г. и 2009г. едноличният търговец е разполагал с дадените в заем парични суми на „ЕР Ауто“ЕООД и „НАР“ООД. ГДД Данъчна основа неразпределена печалба 2002г. 27 031,30лв. 13 000лв. 2003г. 371 550,50лв. 35 000лв. 2004г. 129 123,20 лв. 284 000,00лв. 2005г. 8 239,80лв. 2007г. 7 239,28лв. ‘ 2008г. 23 438,05 лв. 2009г. 9 687,63 лв. Част от текущата и натрупаната неразпределена печалба, обложена, с данъци от предходни години е предоставена като оборотни средства за неопределен срок.

3. Разходвани ли са дадените в заем средства от дружествата □ заемополучатели „ЕРАуто“ ЕООД и НАР“ ООД, съответства ли разходването на целевото финансиране?

На въпрос 3 в.л. отговаря, че дадените в заем средства са разходвани целево, а именно само и единствено, като оборотни средства във връзка с дейността на дружествата заемополучатели, съгласно условията на сключените договори.

Относимият въпрос е 4. Получил ли е едноличният търговец-ЕТ „НАР-Музафер Рамадан“ приходи от лихви върху дадените в заем средства, ако отговорът е положителен, да посочи в какъв размер са приходите от лихви и правилно ли е, съобразно тази констатация, преобразуван финансовия резултат на търговеца в ревизионния акт? Правилно ли е, съобразно отговора на въпроса, констатацията в РА относно допълнителните задължения по КСО и ЗЗО и съобразени ли са те с максималния осигурителен доход на периода? /*посл. е правен въпрос и обосновано в.л. не е отговорил/.

Едноличният търговец-ЕТ „НАР - Музафер Рамадан“ не е получавал приходи от лихви върху дадените в заем средства, защото такива не са били договорени.

5. Има ли основание служебно начислените лихви за ревизионния период да де отпишат с тригодишна давност? Кога се отписват вземания за лихви като несъбираеми и отписването на вземането ССЕ по адм. дело № 2626/2022 г.-ЕТ „НАР-Музафер Рамадан" на Административен съд София-град 5 | дали е данъчно признат разход, който следва да се съобрази при корекцията на счетоводния финансов резултат? Отразени ли са тези счетоводни операции в процесния РА?

В.л. отговаря, че счетоводни операции, за начисляване на лихви, за ревизионния период, не са начисляване в дружеството. Същите не са платени и към момента.

За останалата част –се констатира, че е правен въпрос и в.л. не отговаря.

6. Налице ли е връщане на дадените в заем суми, като посочи периоди на връщане и какъв по вид задължения са погасявани с получените суми, както и да посочи съобразено ли в процесния РА начисляването на лихвата с намалението на главницата по заемите?

В.л. отговаря, че всички върнати суми, са единствено и само главница по Договорите . Няма начислени лихви и върнати лихви. Прилагам Справка за върнатите суми по дати.

На въпрос 7. Извършвани ли са на ЕТ „НАР-Музафер Рамадан“ предходни данъчни ревизии, за какъв период, обхващали ли са ревизиите договорите за временна финансова помощ от 01.01,2010 г. и какви констатации са направени във връзка с тях? Установено ли е при предходните ревизии отклонение от данъчно облагане?

В.л. отговаря, че за периодите от 01.01.2007г. до 31.12.2008 г. и от 01.01.2010 г. до 31.12.2011 г. на М. Х. Р. с ЕТ „НАР-М. Р. е извършена данъчна ревизия за определяне на данъчните задължения по чл. 48 от ЗДДФЛ. За резултатите от ревизията е издаден Ревизионен акт №[ЕИК]/27.11.2013г., който обхваща договорите за временна финансова помощ от 01.01.2010г., като няма направени констатации във връзка с тези договори.

Представени са писмени доказателства – на л.108 и следващите- данъчни декларации за 2002г. и сл.по ЗОДФЛ, които са използвани от вещото лице за изготвяне на СЕ.

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО СЪДЪТ ОТ ПРАВНА СТРАНА ПРАВИ СЛЕДНИТЕ ИЗВОДИ:

На първо място се установява, че РА е издаден от компетентни органи- от възложилия

ревизията орган по приходите и от извършилия я, съобразно изискванията на чл.119, ал.2 от ДОПК. Видно от заповед РД-09-1979 от 30.09.2021г. на директора на ТД –П., със същата са определени компетентните органи по приходите, които да издават РА и да извършват ревизии и сред тях /л.17/ по т.1 и т.8 са издателите на РА.

Видно е, че издателите на РА имат валиден квалифициран електронен подпис /КЕП/, доколкото самият РА е издаден като електронен документ - на л.219-21, което се установява при проверка на ел.подпис от „Информационно обслужване“ АД за подписаните РА, притежаващи КЕП, които не са оспорени от жалбоподателя.

В производството не са допуснати съществени процесуални нарушения като не се твърдят и такива. Спорът е основно по същество – трябва ли върху заетите средства да се начисли като доход лихва или не. Не се спори и за определения размер на лихвата, който минимален размер при договори за финансова помощ е 2%, обстоятелство съдебно известно на състава от дело № 4215/20г., където в РД е посочено, че за този процент се използва информация от БНБ като е не по-нисък от 2 %. Съдът констатира, че и по настоящето производство не се възлага експертиза, а се ползва справка за лихвата /от ел.калкулатор/ -каквато има в приложеното дело -2% по години за съответните суми.

По материално-правата норма: по ЗДДФЛ-съдът намира, че правилно е приложена материално-правната норма по чл.78, ал.1 от ЗКПО вр. с ч.16 , ал.1 и ал.2 от ЗКПО. Налице са договори за безвъзмездно предоставяне на парични средства от по 100 000лв./“Нар“ООД/ и от по 226 000лв./“ЕУ Ауто“ЕООД/, които именно по смисъла на чл.16, ал.2 от ЗКПО се приемат за отклонение от данъчно събитие, между свързани лица са също, като се отличават и по тази причина от обичайните сделки от този вид –т.е. ако не бяха между свързани лица –лихва би била дължима. Налице са двете основания по чл.16 и по ал.1, и по ал. 2 от ЗКПО -за третирането на прихода от лихви като доход, с който следва да се увеличи данъчната основа за съответните години. Ирелевантно е дали е следва да има или не разрешително за тази дейност ЕТ т.е дали я е извършвало регулирано или не вкл. и по занятие, тъй като няма подобна предпоставка в закона за нито едно от двете. Точно обратното, ако беше осъществена въз основа на закона и по занятие –лихва щеше да се дължи и то в по-голям размер от наложения от органите по приходите /2%/. Целта на нормата на чл.16 от ЗКПО е да се увеличи данъчната основа тогава, когато РЛ се отклонява от данъчното събитие. Ако ЕТ беше представил заем на трети лица /а не на свързаните му/, върху паричните средства щеше да има лихва. За да няма неяснота ал.2 на чл.16 от ЗКПО изрично третира безвъзмездното заемане на средства като отклонение от данъчно събитие, без значение дали е между свързани или не лица. Следва да се има предвид, че страните не

спорят относно определения размер на лихвата. Същия е 2 % от заетата сума, размер определим от органите по приходите в този случай по договори за финансова помощ.

С оглед изложеното за 2014г. лицето има заета сума от 326 000лв. или 6 520лв./посочено на л.9 от РА-л.205 пр.дело/ е прието, че трябва да бъде увеличена данъчната основа. Следва да се има предвид, че въпреки, че се оспорва РА, то в ревизионното производство РА е декларирало, че е съгласно да заплати 2 % лихва. Така законосъобразно на основание чл.78 от ЗКПО вр. с чл.15 и чл.16 от ЗКПО е направено посочено увеличение с 6 520лв. на ДО и данъкът е 15 % или още **810,34лв.** е определен /освен декларирания от 199,19лв. **за 2014г..**

За 2016г. е същото посочено е, че ЕТ за 2016г. не е начислил и внесъл авансови вноски във връзка с чл.50 от ЗДДФЛ. От лицето са декларирани приходи от 27 107,37лв. и разходи от 22 250,12лв., счетоводна печалба от 4 857,25лв.. При ревизията е установено, че за тази година са предоставени заемни средства от 304 140лв., поради което както и за предходната година се приема, че на основание чл.78 вр. с чл.15 и чл.16 от ЗКПО трябва да се увеличи финансовия резултат с 6 696,47лв. представляващи 2% от заетата сума. Така правилно се установява за 2016г. данък за довносяне по **ЗДДФЛ от 957,20лв..**

За 2017г. се установява, че от ЕТ не са начислени и внесени авансови вноски, като са декларирани приходи от 30 264,08лв. и разходи от 22 215 ,75лв. или счетоводна печалба от 8 048,33лв.. Правилно в ревизионното производство е установено, че за тази година предоставените заемни средства са от 281 167,35лв. , поради което отново с 2% следва да се увеличи финансовия резултат на основание чл.78 вр. с чл.15 и чл.16 от ЗКПО или с 5 742,53лв. или дължимия данък по ЗДДФЛ за 2017г. /15%/ **е още 940,98лв..**

За 2018г. също се установява, че ЕТ не е следвало и не е правилно авансови вноски. По декларации на ЕТ приходите са 52 385,02лв., разходите са 39 761,09лв. или счетоводна печалба от 12 623,09лв.. Правилно е установено, че финансовия резултат следва да се увеличи на основание чл.78 вр. с чл.15 и чл.16 от ЗКПО с 5 354,02лв. /2% от предоставените средства от 224 712лв./ или данъкът /15%/ е още **246,37лв..**

Следователно в заключение по ЗДДФЛ обосновано и правилно са определени посочените задължения базиращи се на увеличение

на финансовия резултата с 2% от заетата сума през годината, след което е обложен резултата с още 15 % данък и от декларирания такъв /само за 2016г. няма дължим/ е определено да се до внесе още данък за 2014г. 810,34лв., за 2016г.- 957,20лв., за 2017г.-940,98лв. и за 2018г.- 246,37лв. върху които суми е начислена и законосъобразно посочената в РА лихва. Правилно за приложима правна норма е визиран текстът на чл.78 вр. с чл.15 и чл.16 от ЗКПО.

Следва да се има предвид, че спорен както пред ответника, така и пред съда е въпросът за приложението на материално-правната норма, а не за направените фактически констатации. В тази връзка изслушаната пред съда СЕ с нищо не променя установените в РА обстоятелства т.е заключението на вещото лице касае въпроси, които не са спорни- че няма начислена и осчетоводена лихва. Отговорено е и на въпроса дали ЕТ е разполагал с посочените средства, които също е неотнормо, както и дали заетите средства са изразходвани за дейността на заемателите –не са последните се прави ревизия. В договорите е също неотнормо има или не такава клауза за целево ползване на сумата, както и каква сума е върната.

Относимото е, че РЛ не е начислявало и не е внесло вкл. до момента на СЕ-лихвата. Вещото лице е констатирало в т.7, че за периода от 01.01.2007г. до 31.12.2008г. и от 01.01.2010г. до 31.12.2011г. на ФЛ е извършвана ревизия. Относим е вторият период, доколкото двата договора касаят последния от 01.01.2009г. и от 01.01.2010г..Вещото лице е посочило, че при ревизията няма констатации за тези договори, но същите са с ЕТ и макар да няма различна правосубектност от ФЛ, но за данъчното право има два отделни субекта- има разлика между ревизия на ЕТ и на ФЛ, имало съответната ЕТ.

По КСО – отново СЪДЪТ намира РА за правилен. Отделни доводи не са правени. Не се оспорват констатациите в РА относно това на каква данъчна основа се е осигурявало лицето и на каква база са изчислявани дължимите вноски. Напр. за 2014г. е върху месечен доход от 420лв., или годишен 4 977,03лв. или вноски за ДОО са 811,25лв. /420 по 16,3%/, които е констатирано, че са внесени. При ревизията обаче се прави корекция на годишния осигурителен доход като ЕТ от декларирания от лицето от 2 789,19лв. на 9 309,19лв. т.е. за 2014г. се прави увеличение с посочената сума на дължимата лихва на заетите средства – или се

прави увеличение с 6520лв. /посочено в частта за ЗДДФЛ по горе/. Така е определена осигурителна вноска за докнасяне от **554,52лв.** за 2014г. , дължима и с лихвата.

Също за 2016г.- като ЕТ е деклариран осигурителен доход от 5040лв., а при ревизията се установява по-висок от 9 766,56лв. /увеличен със сумата от неотчетената лихва от заетите средства, но с приспадане и на данъчната загуба/ или за докнасяне правилно е определена сумата от **1061,74лв.**, както и лихва отделно.

Аналогично е за 2017 и 2018г.- осигурителния доход на ЕТ е променен съответно на 13 790,86лв. и на 17 977,98лв., поради което е определен за ДОО за докнасяне още по **1 523,33лв. за 2017г. и 2 170лв. за 2018г..**

По ДЗПО също с оглед променения осигурителен доход на ЕТ се правят корекции за 2014,2016,2017г. и 2018г. както, следва: **216,61лв., 325,69лв., 440,27лв. и 592,90лв.**, ведно с лихвата.

Също по ЗЗО: отново с оглед основните констатации за променен осигурителен доход на ЕТ е направена законосъобразно промяна на дължимите здравни вноски като същите са преизислени в посока увеличение и съответно е определено да се до внесе – за 2014г.-346,58лв., за 2016г.-521,10лв., за 2017г.-704,43лв. и за 2018г.-948.64лв..

По преписката е представена на л.176 пр.дело и справка за дължимите лихви, по отношение на която оспорващата страна не е възразила.

По възражението за давност: видно от РД л.207 пр.дело производството е започнало във връзка с проверка от 07.08.2019г., като ЗВР №16002619008275-020-001 от 16.12.2019г./т.е. по първия РА/ е издадена именно на 16.12.2019г.. Следва да се има предвид, че с РА са установени публични задължения за 2014г., 2016, 2017 и 2018г. като съгласно чл.171, ал.1 от ДОПК давностният срок е 5 години /а не 3 години напр. видно от съдебната практика Решение № 9199 от 2.07.2014 г. на ВАС по адм. д. № 15238/2013 г., I о.,отново за лихви/. Съгласно чл.172, ал.1 т.1 и т.4 от ДОПК давността спира със започване на ревиз.производство на 16.12.2019г. /но не за повече от една година/, както и когато РА се обжалва за това време вкл. и по време на извънредното положение §.29, т.2 от ЗМДВИП т.е. от 13.03 до 13.05.2020г, ако не е спряно на друго основание. Следва да се има предвид, че след отмяната на първоначалния РА по реда на чл. 155, ал. 4 ДОПК не се възлага нова, различна от първата ревизия, а се възстановява висящността на ревизионното

производство. Също така трябва да се има предвид, че не е налице основанието по чл.172, ал. 2 ДОПК за прекъсване на давността- с издаване на акт за установяване на публичното вземане, но ако актът бъде отменен, давността не се смята прекъсната. В случая първоначално издаденият РА е отменен след обжалването му по административен ред.

Следователно за задълженията за 2014г., дължими през 2015г., давността започва да тече от 01.01.2016г. и на 16.12.2019г. /първата ЗВР/ е спряна за срок не повече от 1 година т.е от 16.12.2019г. до 16.12.2020г.. До 16.12.2019г. са изтекли 3 години, 11 месеца и 14 дни, и от 16.12.2020г. до издаване на РА 01.11.2021г. –текат още 10м. и 14 дни т.е. 4 години 9 месеца и 28 дни до РА. РА е оспорен, поради което и на основание чл.174, ал.1 т.4 ДОПК давността отново спира. Следователно за давността не е изтекла.

С оглед изложеното жалбата е неоснователна и следва да се остави без уважение. Предвид общия размер на задълженията – не само по ЗДДФЛ, но и във връзка с КСО и ЗЗО, то решението подлежи на касационно оспорване.

Водим СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на ЕТ „НАР-М. Р.“ЕИК[ЕИК] със седалище [населено място] [улица] срещу ревизионен акт /РА/ №Р-16001621002913-091-001 от 01.11.2021г. издаден от Т. Р. П. началник сектор при ТД на НАП и от В. К. –главен инспектор по приходите, потвърден с решение №34 от 24.01.2022г. на Директора на ОДОП-П., с който РА са определени задължения годишен данък по ЗДДФЛ за 2014г. главница 810,34лв. и лихва от 535,23лв., за 2016г. главница 957,20лв. и лихва от 437,69лв., за 2017г. главница 940,98лв. и лихва от 334,86лв. и за 2018г. главница от 246,37лв. и лихва от 62,69лв., както и вноски за ДОО, ЗО и ДЗПО-УПФ за посочените години от 2014 до 2018г. без 2015г., както следва главници 554,52лв., 1061,74лв., 1 523,33лв., 2170лв./ДОО/ и 346,58лв., 521,10лв., 704,43лв., 948,64лв./ЗО/ и 216,61лв., 325,69лв., 440,27лв., 592,90лв./ДЗПО/ и съответните лихви или общо 12 360,70лв. главница –данък и осигуровки, както и 4 875,31лв. лихва.

Решението подлежи на касационно обжалване с касационна жалба, която може да се подаде в 14-дневен срок чрез АССГ през ВАС от връчването.

Преписи на страните на основание чл.138 АПК.

Съдия: